

## Î N C H E I E R E

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Schițco Victor împotriva Nataliei Rabei, Primăriei comunei Bubuieci și Consiliului Comunei Bubuieci cu privire la anularea deciziei și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, strămutarea hotarului terenului, înlăturarea obstacolelor în efectuarea măsurărilor terenului și încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a Nataliei Rabei împotriva lui Schițco Victor cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 prin care au fost respinse apelurile declarate de către Schițco Victor și Rabei Natalia și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015 prin care acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinse,

### c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2014, Schițco Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Rabei, Primăriei comunei Bubuieci și Consiliului Comunei Bubuieci cu privire la anularea deciziei și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, strămutarea hotarului terenului, înlăturarea obstacolelor în efectuarea măsurărilor terenului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Comitetului executiv al Sovietului sătesc de deputați din 16 noiembrie 1973, ca urmare a examinării cererii privind acordarea lotului de pământ pentru construcția locativă, i-a fost atribuit un lot de pământ pentru construcție individuală, prin concretizarea sectoarelor aferente caselor de locuit, în contul asigurării densității necesare.

Ulterior, prin ordinul nr. 59a din 01 iunie 1974 al Sovhozului „Chișiniovschii” i-a fost alocat un lot de teren cu suprafața de 0,06 ha pentru construcție locativă.

Drept urmare, inginerul cadastral Morari Iacob, ieșind la fața locului a efectuat măsurile de rigoare, a stabilit hotarele terenurilor și a instalat bornele de hotar.

Indică reclamantul că peste un timp a observat că vecinul său Bujeniță Feodor a construit un gard capital pe terenul său, însă în urma unei discuții acesta din urmă a promis că întru evitarea conflictelor v-a strămuta gardul.

Menționează că în anii 2002-2003 a avut loc înregistrarea masivă a loturilor de teren, iar dînsul din lipsă de cunoștințe nu a prezentat actele ce ar confirma mărimea lotului atribuit, astfel, s-a stabilit că suprafața totală a lotului pe care îl deține este 0,0484 ha.

În baza măsurărilor efectuate la data de 16 decembrie 2003, Consiliul comunei Bubuieci a emis Decizia nr. 87, prin care i-a alocat lotul de teren cu suprafața de 0,0484 ha, iar în baza deciziei respective a primit Titlul de autentificare a dreptului de deținător de teren cu planul sectorului repartizat nr. 142111222, pe care l-a înregistrat la Oficiul Teritorial Cadastral Chișinău la data de 27 martie 2006.

Sușține reclamantul că la 20 iunie 2003, vecinul Bujeniță Fiodor a decedat, iar moștenirea acestuia în calitate de moștenitor legal a primit-o Rabei Natalia, cărei prin Decizia Consiliului comunei Bubuieci nr. 3/10 din 26 august 2008, i-a fost alocat un teren cu suprafața totală de 0,1139 ha.

Prin urmare, afirmă reclamantul că Bujeniță Feodor nu și-a realizat promisiunea făcută și nu a strămutat gardul de pe terenul său.

Remarcă reclamantul că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a prezentat Nataliei Rabei actele primare, prin care s-a dispus alocarea terenurilor și a solicitat acesteia strămutarea gardului construit pe hotarul său de Bujeniță Feodor, iar la data de 15 decembrie 2013 s-a deplasat la fața locului împreună cu primarul comunei Bubuieci, Șaranuț Ion și cu inginerul cadastral pentru a stabili hotarul dintre terenuri, însă Rabei Natalia nu a permis efectuarea măsurărilor necesare.

Solicită, anularea deciziei Consiliului comunal Bubuieci nr. 87 din 16 decembrie 2003, prin care i-a fost repartizat în proprietate privată teren cu suprafața totală de 0.0484 ha, anularea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 0142111222, eliberat în temeiul deciziei Consiliului Comunal Bubuieci nr. 87 din 16 decembrie 2003, obligarea Nataliei Rabei să strămute gardul cu 0,0116 ha conform hotarelor stabilite la momentul alocării terenului și să nu creeze obstacole în efectuarea măsurărilor terenului de către reprezentanții OCT și în folosirea terenului cu suprafața de 0,0116 ha ce-i aparține în baza ordinului Comitetului executiv a raionului Octombrie Chișinău nr. 59a din 01 iunie 1974, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 25 iunie 2014, Rabei Natalia, reprezentată de avocatul Maștalin Tatiana a depus cerere reconvențională împotriva lui Schițco Victor cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat că în baza Autorizației de desființare parțială nr. 31 din 30 iunie 2009 și a certificatului de urbanism nr. 30 din 01 iunie 2009, a demolat bucătăria anexată la casa de locuit din str. Gagarin 25, comuna Bubuieci, mun. Chișinău și a început construcția unei case de locuit pe terenului ce-i aparține la hotar cu terenul lui Schițco Victor, respectând condițiile de amplasare a imobilului și distanța pînă la hotarul terenului.

Sușține că Schițco Victor în anul 2013 a ridicat un gard capital și a reconstruit acoperișul casei de locuit pe care l-a unit cu gardul astfel încît scurgerea apelor este pe terenul ei și-i afectează construcția nefinalizată, iar la adresările privind

redirecționarea scurgerii apelor, pîrîtul a promis că va instala uluce, însă pînă în prezent nu a întreprins careva măsuri în acest sens.

Prin urmare, indică Rabei Natalia că urmare a acțiunilor lui Schițco Victor construcția ei este inundată și afectată chiar pe interior, din care motiv este nevoită să suporte cheltuieli pentru reparație.

Solicită Rabei Natalia obligarea lui Schițco Victor să nu-i creeze obstacole în folosirea terenului ce-i aparține, cu suprafața de 0,1139 ha și construcției nefinisate, amplasate în mun. Chișinău com. Bubuieci str. Iuri Gagarin 25 cu numărul cadastral 0142111221, obligarea lui Schițco Victor să reconstruiască acoperișul casei de locuit întru evitarea scurgerilor de apele pe construcția nefinisată ce-i aparține, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinse ca neîntemeiate. Concomitent, a fost încasat din contul lui Schițco Victor și Rabei Natalia în beneficiul statului cheltuielile de judecare a pricinii legate de citarea participanților la proces în sumă de 58 lei, a câte 28 lei de la fiecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, au fost respinse apelurile declarate de Schițco Victor și Rabei Natalia și menținută hotărîrea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel cu referire la circumstanțele de fapt ale pricinii a reținut prevederile art. 11 din Codul funciar, și pct. 6 din Regulamentului cu privire la transmiterea în proprietate a terenului de pe lângă casă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.984 din 21 septembrie 1998, și a conchis că la caz nu au fost stabilite careva ilegalități la emiterea Deciziei Consiliului cominei Bubuieci nr. 87 din 16 decembrie 2003, iar subsecvent nu există careva temeiuri de anulare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu numărul cadastral 0142111222 eliberat pe numele lui Schițco Victor în temeiul deciziei respective.

La fel, instanța de apel a remarcat prevederile art. art. 337, 377, 390, 394 Cod civil, care reglementează temeiurile încetării dreptului de proprietate, obligația de respect reciproc, depășirea hotarului terenului învecinat în cazul construcției, litigiile privind hotarul, și a conchis că reieșind din concluziile cu referire la netemeinicia pretențiilor principale ale lui Schițco Victor, derivă necesitatea respingerii pretențiilor privind obligarea Nataliei Rabei de a strămuta hotarul terenului său cu numărul cadastral 0142111221, amplasat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, str. Iuri Gagarin 25 cu 0,0116 ha - în limitele hotarelor stabilite la data repartizării terenului și privind obligarea Nataliei Rabei de a nu crea obstacole în folosirea terenului cu suprafața de 0,0116 ha, care-i aparțin, în baza ordinului nr. 59a din 01 iunie 1974 a Comitetului executiv a raionului Octombrie Chișinău.

În context, instanța de apel a stabilit legalitatea concluziilor primei instanțe în sensul respingerii pretențiilor lui Schițco Victor privind înlăturarea de către Rabei Natalia a obstacolelor în efectuarea măsurărilor terenului de către colaboratorii ÎS „Cadastrau”, și a precizat că în conformarea pretențiilor invocate în aceste sens reclamantul nu a prezentat careva probe.

Totodată, cu referire la cerințele acțiunii reconvenționale instanța de apel a invocat prevederile art. art. 379, 386 Cod civil, care reglementează atentarea inadmisibilă și picătura streșinii și a menționat că la caz nu au fost prezentate probe ce ar indica crearea de către Schițco Victor a obstacolelor în folosirea terenului cu

suprafața de 0,1139 ha și a construcției nefinisate, amplasate în mun. Chișinău com. Bubuieci str. Iurii Gagarin 25 cu nr. cadastral 0142111221 ce aparține Nataiei Rabei, sau ridicarea și edificarea de către Schițco Victor a cărorva construcții care să influențeze construcția inițiată de Rabei Natalia.

Iar, evidențiind informația Inspecției de Stat în Construcții nr. 11-234 din 06 mai 2015 și imaginile fotografice, anexate la Raportul de constatare, a concluzionat că acoperișul care pretinde Rabei Natalia precum că a fost construit de Schițco Victor cu încălcarea dreptului de vecinătate a fost tolerat de către Rabei Natalia, din care motiv lui Schițco Victor nu i se poate imputa premeditarea sau culpa gravă, iar influența pretinsă exercitată prin scurgerea apei nu atentează în mod inadmisibil asupra terenului vecinului.

La 07 aprilie 2016, Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, nu au intrat în esența cazului dat și nu au dat apreciere probelor anexate la dosar, din care se oglindește că există divergențe între mărimea terenului de care dispune dînsul și mărimea terenului alocat Nataiei Rabei.

Mai mult decît instanțele au lăsat fără apreciere faptul că la fața locului au ieșit persoane competente care au stabilit că dînsului i-a fost încălcat dreptul la proprietate și a fost deposedat ilegal de Bujeniță Feodor de terenul cu suprafața de 0,0116 ha care ulterior a fost primit prin succesiune de către Rabei Natalia.

La 22 iunie 2016, Rabei Natalia a depus referință asupra recursului declarat de Schițco Victor solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 aprilie 2016 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Schițco Victor, reprezentat de avocatul Crăciun Veaceslav, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu